

MORFOLOGIA OCLUZALĂ A DINȚILOR ȘI A ARCADELOR DENTARE PARAMETRII OCLUZIEI.

- Cuspizii. Tuberculii. Crestele de smalt
- Șanțurile. Fosele. Fosețele și fisuri
- Delimitarea funcțională a suprafețelor ocluzale

CUSPIZII

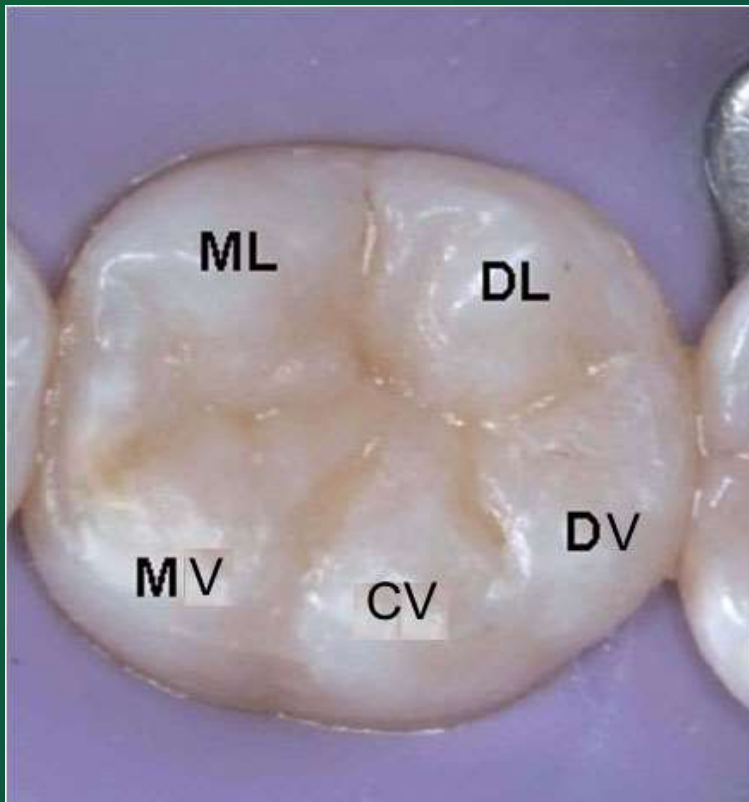
Cuspizii reprezintă extremitatea liberă a unui lob dentar. Ei sunt proeminențe piramidale ce se proiectează pe suprafețele ocluzale ale dinților laterali și pe marginea incizală a caninilor.

Numărul și situarea cuspizilor permite diferențierea caninilor (dinți monocuspidați) de premolari (bicuspidați) sau de molari (dinți pluricuspidați)

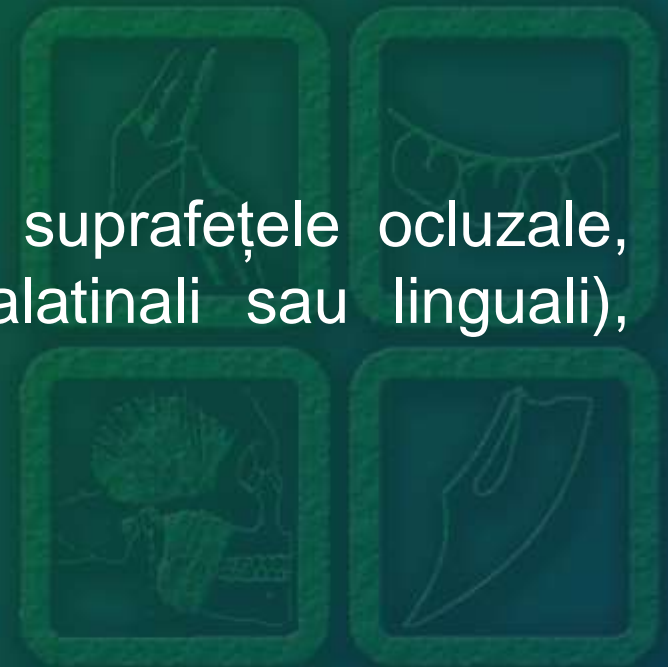

CUSPIZII

În funcție de situarea lor pe suprafețele ocluzale, cuspizii sunt vestibulari și orali (palatinali sau linguali), meziali sau distali

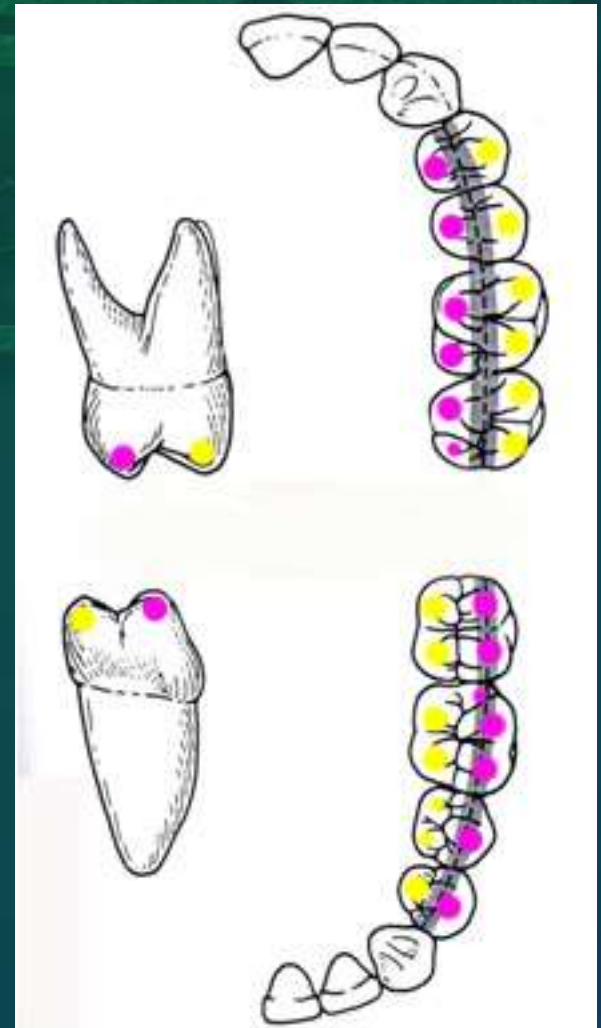
Cei 5 cuspizi ai
molarului prim
mandibular

CUSPIZII

Krauss, Jordan și Abrams (1969) descriu două tipuri de cuspizi, cu roluri funcționale diferite:

- Cuspizi primari (activi) sau de sprijin (violet)
- Cuspizi secundari (pasivi) sau de ghidaj (galben)

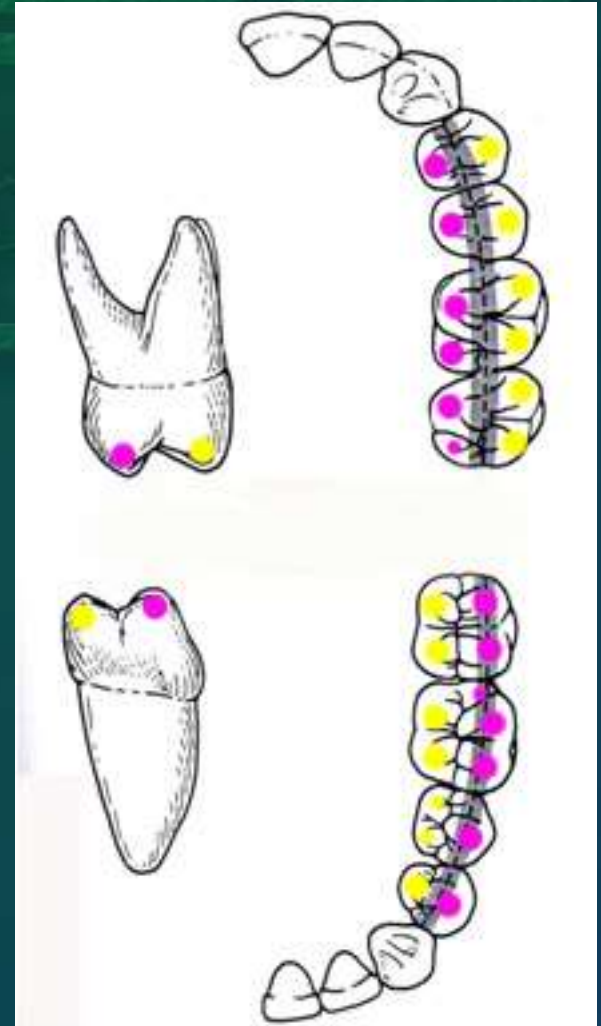

CUSPIZII DE SPRIJIN (PRIMARI, ACTIVI)

- Sunt reprezentați de **cuspidii palatinali** ai premolarilor și molarilor maxilari și de **cuspidii vestibulari** ai premolarilor și molarilor mandibulari

- Au cateva **caracteristici morfologice** comune:

- Vârful lor este mai rotunjit și crestele lor sunt mai line decât ale cuspidilor de ghidaj
- Versantul lor extern este foarte înclinat
- Oclud la nivelul unei zone receptoare antagoniste (fosă centrală, fosă marginală sau muchiile și versantele periferice ale anumitor creste marginale) stabilizând IM

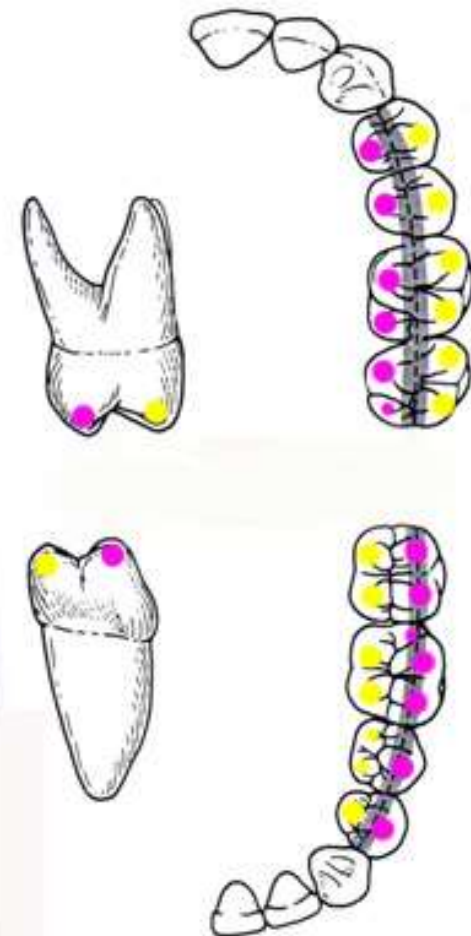

CUSPIZII DE SPRIJIN (PRIMARI, ACTIVI)

Din punct de vedere **funcțional** participă la:

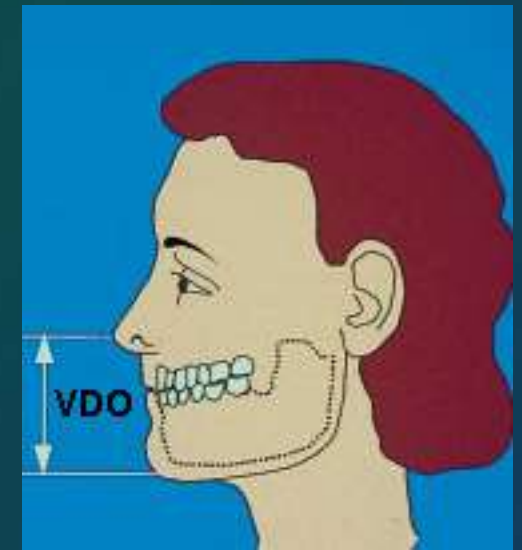
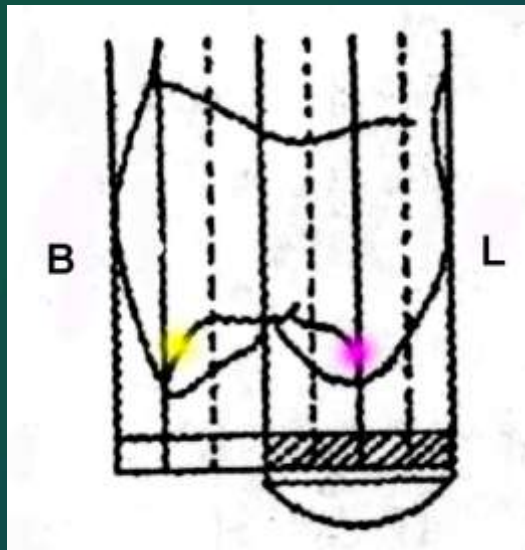
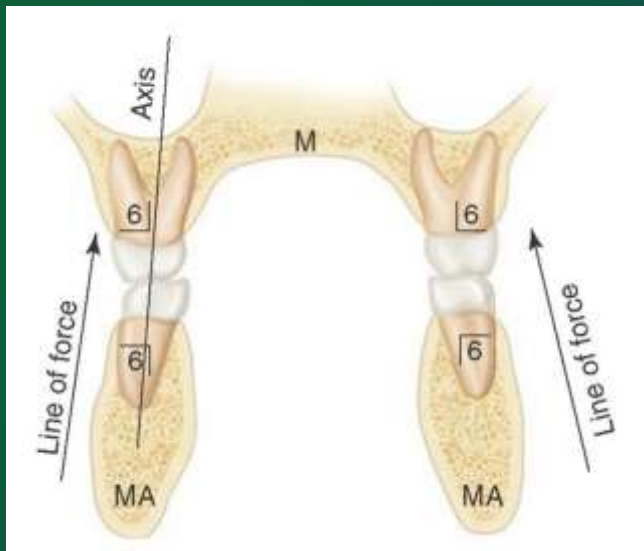
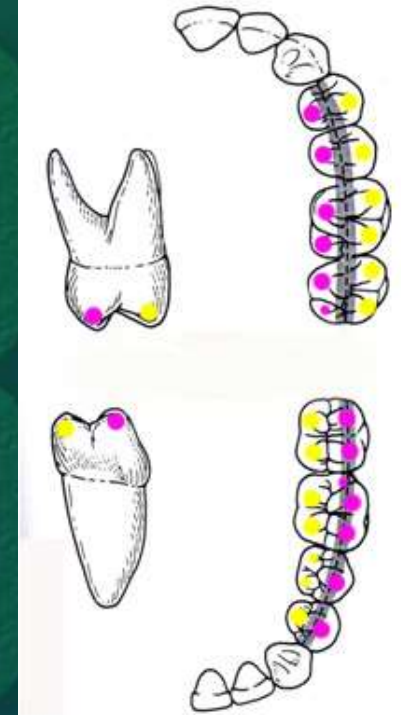
- Fragmentarea și triturarea particulelor alimentare
- Îndepărtarea particulelor triturate din spațiul interocluzal
- Stabilizarea mandibulei** prin stopuri centrice in **PIM**

CUSPIZII DE SPRIJIN (PRIMARI, ACTIVI)

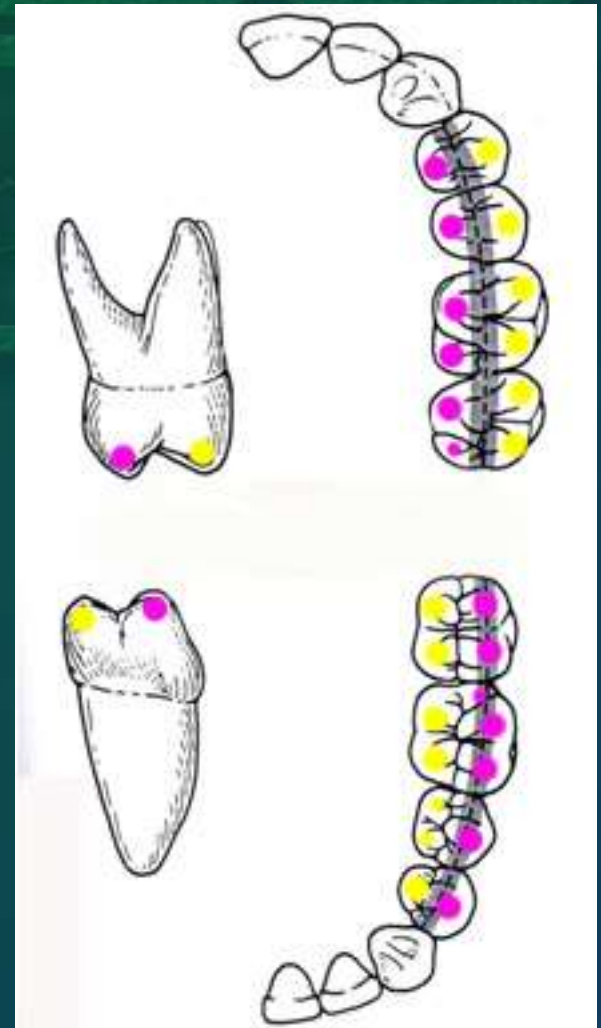
Din punct de vedere funcțional participă la:

- conservarea DVO
- transmit forțele masticatorii în axul lung al dinților, datorită poziției pe care o au, mai apropiată de centrul dintelui
- Stabilizarea poziției dinților laterali pe arcadă

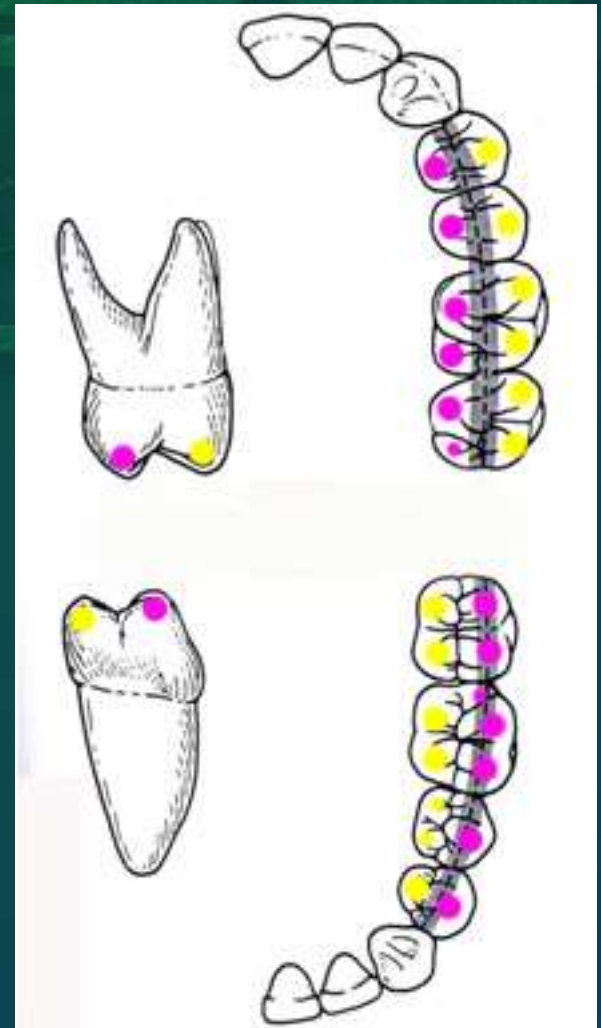
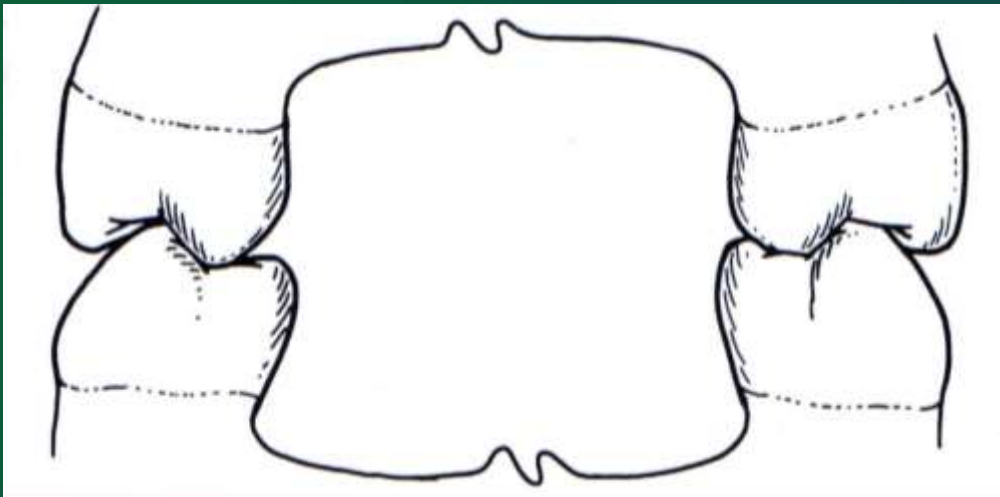
CUSPIZII DE GHIDAJ (SECUNDARI, PASIVI)

- Sunt reprezentați de cuspizii vestibulari ai premolarilor și molarilor maxilari și de cuspizii linguali ai premolarilor și molarilor mandibulari
- Au următoarele caractere comune:
 - Vârfurile lor sunt mai ascuțite și crestele mai accentuate, comparativ cu cele ale cuspizilor de sprijin
 - Versantul lor extern nu este niciodată funcțional, fiind puțin înclinat
 - Oclud cu o ambrazură vestibulară/orală sau cu un șanț de descărcare vestibular/oral

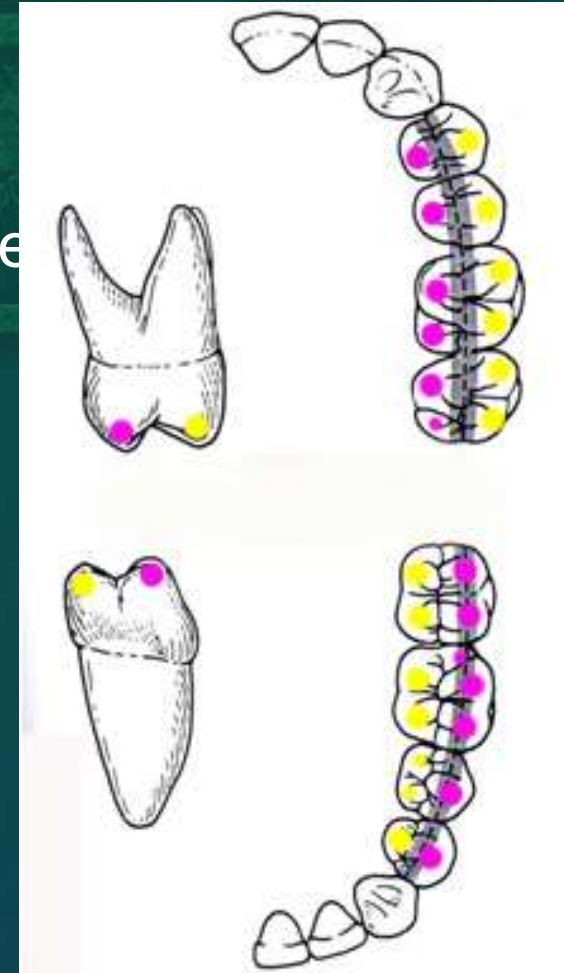
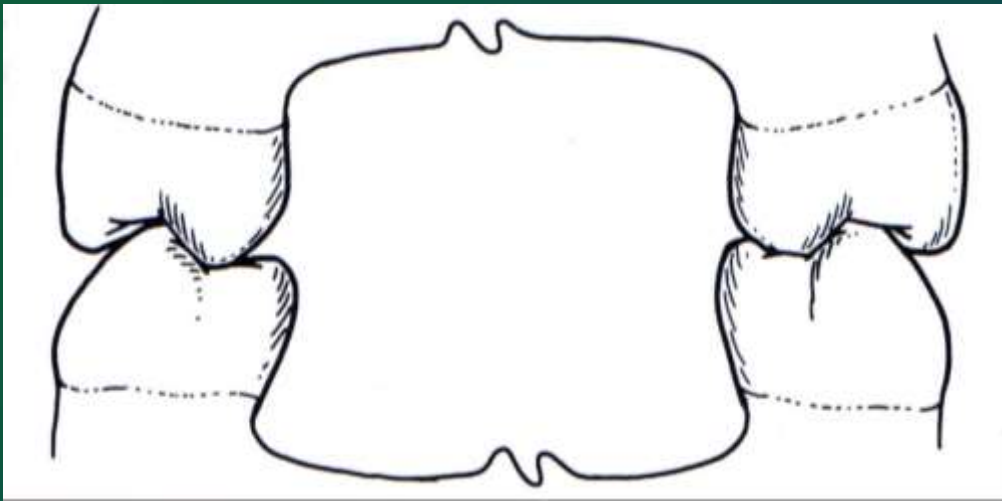
CUSPIZII DE GHIDAJ (SECUNDARI, PASIVI)

- depășesc cuspizii de sprijin în sens vestibulo-oral și cervico-ocluzal (overjet și overbite lateral)

Rolul funcțional al CUSPIZILOR DE GHIDAJ

- Ghidează mișcările de laterotruzie ale mandibulei spre PIM
- Contribuie la poziționarea alimentelor între suprafețele ocluzale ale dinților
- Protejează părțile moi (limbă, obraji) în timpul actului masticator

CRESTELE DE SMALȚ

Proeminențe de smalț alungite, care se pot clasifica în funcție de localizarea lor

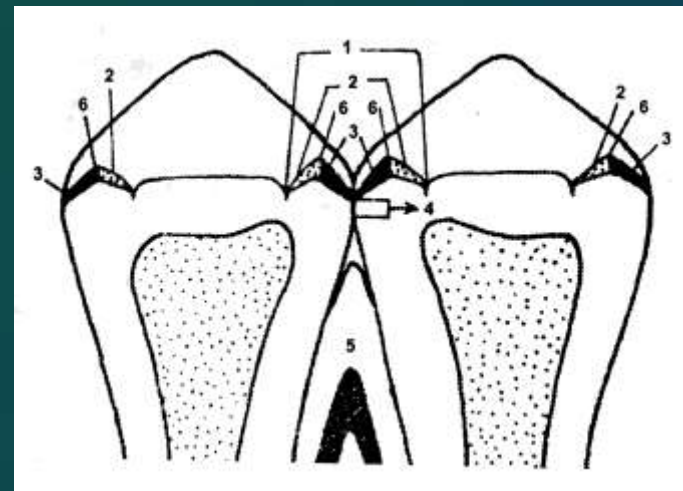
- 1.Creste marginale (mezial și distal)
- 2.Creste cuspidiene
- 3.Creste accesorii

1.Creștele marginale (meziale și distale)

- Delimitează mezial și distal suprafețele ocluzale ale dinților posteriori
- Prezintă o muchie care separă creșta în doi versanți: unul central (ocluzal), care aparține **tablei ocluzale** și unul periferic(**proximal**), orientat spre dințele vecin, aparținând suprafeței ocluzale externe

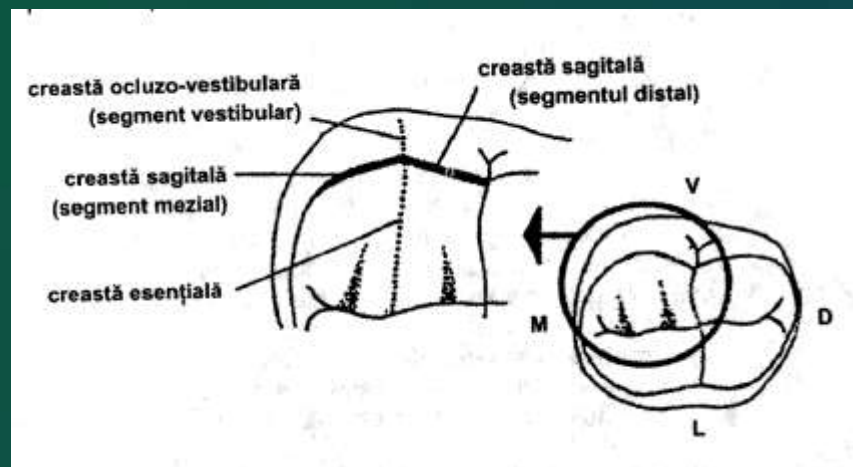
Versantele periferice a două crește marginale alăturate delimitează o ambrazură ocluzală

2. Crestele cuspidiene

Pornesc de pe vârful cuspidului și se pot clasifica astfel:

- **Creste mezio-distale/sagitale**, sunt orientate mezio- distal și delimitează vestibular și oral suprafața ocluzală externă de cea internă
- **Creste esențiale (triunghiulară)**, pornesc descendent din vârful cuspidului spre porțiunea centrală a suprafeței ocluzale; ele împart versantul intern al cuspidului în două pante: mezială și distală

2. Crestele cuspidiene

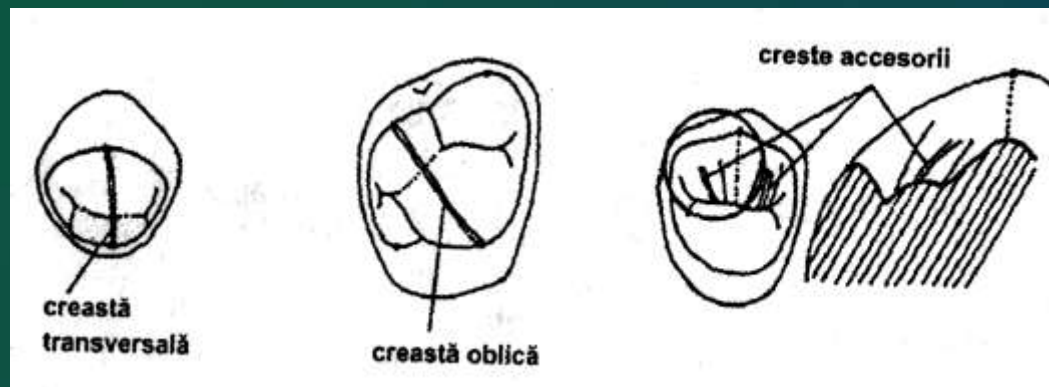
Crestele ocluzale - pornesc de pe vârful cuspidului și se clasifică astfel:

Creste transversale, rezultă din continuitatea creștelor sențiale a doi cuspizi situați față în față

Creste oblice (situate de obicei pe suprafețele ocluzale ale molarilor primi și secunzi maxilari) unesc de obicei doi cuspizi diametral opuși (MP+DV)

3. Crestele accesorii

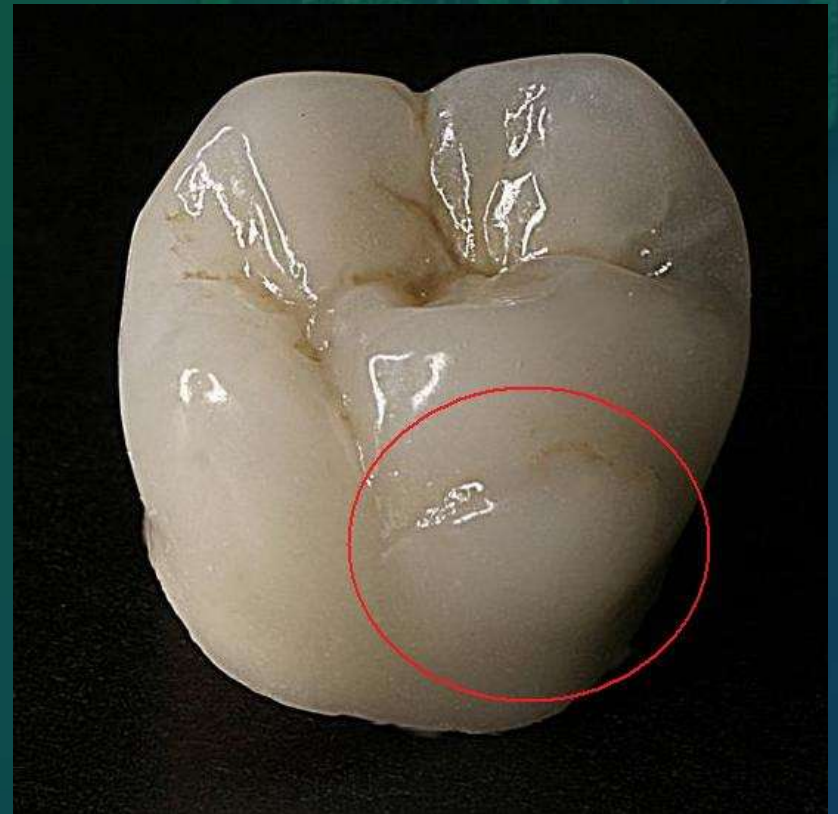
Sunt dispuse de o parte și de alta a creștelor esențiale; în general pentru fiecare cuspid al dinților laterali există două creste marginale (mezial și distal)

TUBERCULII

- Sunt formațiuni mamelonate care apar pe fețele vestibulare și palatinale ale molarilor temporari și permanenți
- fenomenul se poate explica prin existența lobilor dentari supranumerari
- **Nu ating niciodată PO**

Tuberculul **Carrabeli** la nivelul cuspidului MP

ȘANȚURILE SUPRAFETEI OCLUZALE

Șanțurile sunt depresiuni liniare longitudinale situate pe diferite fețe ale coroanelor dentare și iau naștere prin juxtapunerea convexităților coronare. **Șanțurile principale** (intercuspidiene) separă:

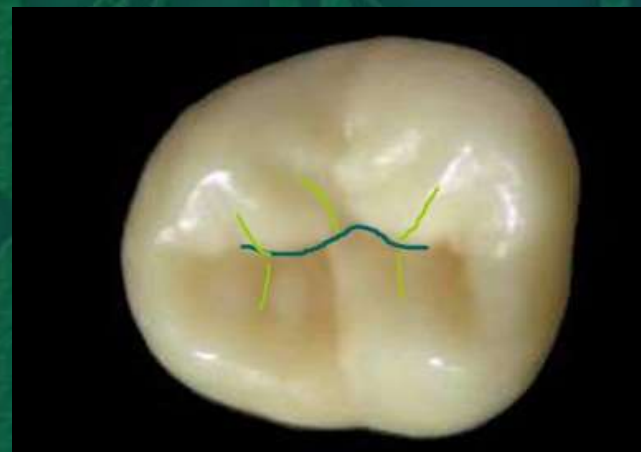
- cuspizii meziali de cei distali (**șanțuri periferice**)
- cuspizii vestibulari de cei orali (**șanțuri centrale**)

ȘANȚURILE SUPRAFETEI OCLUZALE

Șanțurile secundares sunt situate pe versantele cuspidiene interne. Aceste șanțuri sunt situate de o parte și de alta a creștelor esențiale, separându-le pe acestea de creștele accesorii. Delimitează pe versantul intern al cuspidului trei lobuli de creștere.

Rol important în **masticăție**, permițând particulelor alimentare să reflueze din fundul șanțurilor principale spre vârfurile cuspidiene sau creștele marginale.

FOSELE

Adâncimea maximă a reliefului negativ, față de PO se găsește la niv foselor

Zone receptoare pentru cuspidii de sprijin în PIM

Versantele acestor fose contribuie la realizarea stopurilor centrice

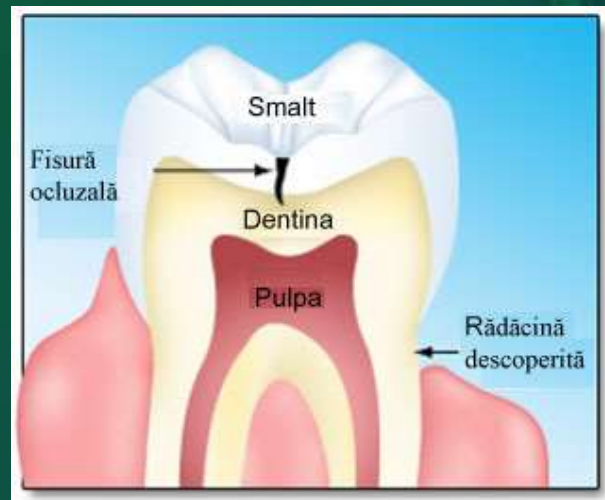
Fose centrale – iau naștere la intersecția a două șanțuri principale

Fose marginale (proximale) – se formează la locul unde un șanț central se întâlnește cu o creastă marginală

FISURILE ȘI DEPRESIUNILE

Fisurile sunt adâncituri liniare, înguste situate în grosimea smalțului. Reprezintă locul de unire a doi lobi insuficient calclificați la nivelul suprafețelor lor de coalescență.

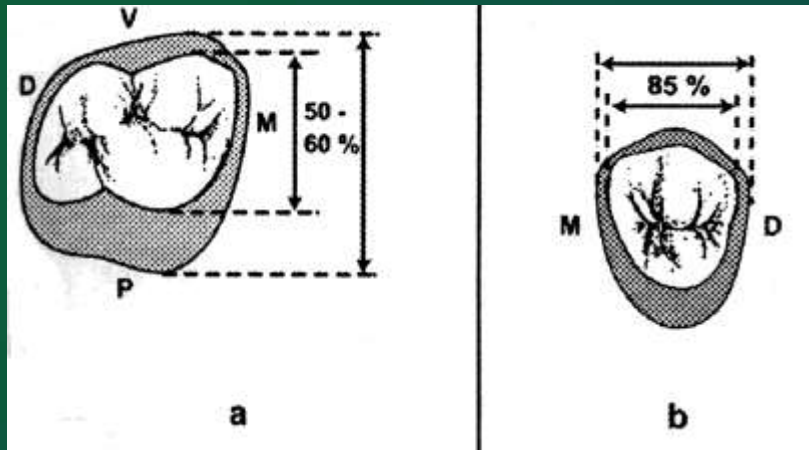
Depresiunile sunt elemente de relief negativ abia schițate. Marchează delimitarea lobulilor de creștere

DELIMITAREA FUNCȚIONALĂ A SUPRAFEȚELOR OCLUZALE

Suprafața ocluzală totală este delimitată de ecuatorul anatomic al coroanelor premolarilor și molarilor.

Această suprafață ocluzală totală se compune din:

- suprafața ocluzală externă and
- suprafața ocluzală internă, propriu-zisă, activă sau tabla ocluzală („fish mouth”)

Cele două suprafețe sunt separate de o linie continuă formată din crestele cuspidiene mezio-distale și din muchiile creștelor marginale

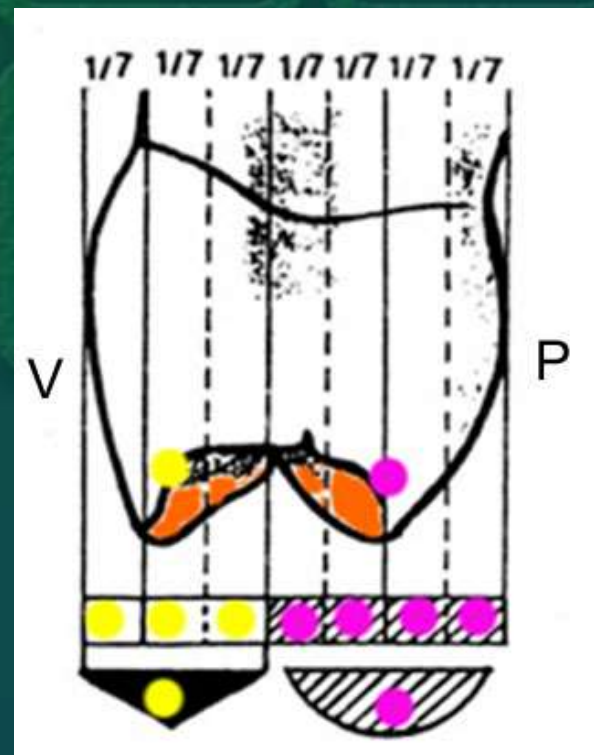
DELIMITAREA FUNCȚIONALĂ A SUPRAFEȚELOR OCLUZALE

„Regula celor 7 șeptimi vizează împărțirea suprafeței ocluzale totale de-a lungul diametrului vestibulo-oral al coroanei dentare în șapte părți egale:

-1/7 corespunde versantului extern al cuspidului de ghidaj; protejează mucoasa jugală și linguală împotriva pătrunderii acestora între suprafețele ocluzale în timpul actului masticator

-2/7 corespunde versantului intern al cuspidului de ghidaj; 1/7 adiacentă crestei sagitale asigură prehensiunea bolului alimentar și menținerea sa în perimetrul tablei ocluzale; 1/7 adiacentă șanțului central ghidează cuspizii activi spre PIM în faza finală a ciclului masticator;

- 2/7 corespunde versantului intern al cuspidului de sprijin
- 2/7 corespunde versantului extern al cuspidului de sprijin

**TABLA
OCLUZALĂ**